Lietas Nr. 132054015
Lietas arhīva Nr. 104AA-0412-16/27

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 20.maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese D.Kalniņa,
tiesneses I.Logina un S.Arnola
rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. B/, personas kods /personas kods/, iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 10.februāra spriedumu.
Iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem un administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

k o n s t a t ē j a

Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors 2015.gada 7.jūlijā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC164593 par to, ka 2015.gada 7.jūlijā plkst.10.37 /pers. B/ vadot transportlīdzekli Volvo XC60 ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ Liepājā, pa Lielo ielu virzienā no Kungu ielas uz Baznīcas ielas pusi, pirms krustojuma ar Graudu ielu apbrauca transportlīdzekļus, kas bija apturēti pirms luksofora, ieņēma kreiso malējo stāvokli uz ielas, kur katrā virzienā ir viena braukšanas josla un iedegoties luksoforā atļaujošajam signālam, turpināja kustību taisni, tādejādi ignorējot citu ceļu satiksmes dalībnieku intereses, pēc kā nedeva ceļu gājējai, kas bija iznākusi uz braucamās daļas no kreisās puses, lai šķērsotu to pa gājēju pāreju, kas apzīmēta ar ceļa zīmi Nr.530/531 un ceļu horizontālo apzīmējumu Nr.931. Minēto darbību kopums raksturojams kā agresīva braukšana. Par minēto administratīvo pārkāpumu paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk –LAPK) 149.^{4} panta trīspadsmitās daļas 1.punktā.
Ar 2015.gada 27.augusta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektora lēmumu /pers. B/ uzlikts naudas sods EUR 100 apmērā.
Minēto lēmumu /pers. B/ apstrīdējis.
Ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2015.gada 2.novembra lēmumu Nr.20-19/284 sākotnējais lēmums atstāts negrozīts un /pers. B/ sūdzība noraidīta.
Minēto lēmumu /pers. B/ pārsūdzējis Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 10.februāra spriedumu Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2015.gada 2.novembra lēmums Nr.20-19/284 atstāts negrozīts, bet /pers. B/ sūdzība noraidīta.
Pirmās instances tiesa, atzinusi, ka /pers. B/ vaina pierādīta ar ticamiem, attiecināmiem un pieļaujamiem lietas materiālos esošajiem pierādījumiem un /pers. B/ ir noteikts likumīgs un pamatots sods sankcijas robežās.
Pirmās instances tiesa atzinusi, ka administratīvā pārkāpuma protokolā PC164593 neiekļautais ieraksts par to, ka /pers. B/ ir atteicies parakstīt protokolu, neietekmē protokola kā pierādījuma pieļaujamību un attiecināmību. Tāpat tiesa nav konstatējusi, ka Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieks pieņemot lēmumu, būtu pieļāvis LAPK 271.panta ceturtās daļas noteikumu pārkāpumu. Tāpat tiesa nav konstatējusi, ka būtu ierobežots /pers. B/ tiesību apjoms pārsūdzot lēmumus.
Tiesa /pers. B/ argumentus, ka apbraucis Lielās ielas malā stāvošos transportlīdzekļus, jo uztvēris tos kā novietotus stāvēšanai vai apstājušos ielas malā, bet gājēju uz gājēju pārejas neievēroja, jo policijas transportlīdzeklis signalizējis par apstāšanos, kā neticamas un neatbilstošas lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, kā arī kā /pers. B/ vēlmi izvairīties no administratīvās atbildības par izdarīto pārkāpumu.
Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka neatbilst patiesībai /pers. B/ norādes par reāli neesošo traucējumu vai bīstamību pārējai ceļu satiksmei, proti, gan iebraucot pretējā braukšanas joslā un krustojumā strauji uzsākot kustību, vienlaicīgi šķērsojot ceļu citam transportlīdzeklim, gan nedodot ceļu gājējam, kurš atrodas uz gājēju pārejas, neapšaubāmi tiek traucēta satiksme un radīta bīstamība citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Fakts, ka konkrētajā gadījumā /pers. B/ darbību rezultātā nenotika ceļu satiksmes negadījums nav apstāklis, kas ļautu secināt, ka pārkāpums nav noticis vai ir mazsvarīgs.

Par pirmās instances tiesas spriedumu /pers. B/ iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdz spriedumu atcelt, norāda, ka pirmās instances tiesa virspusēji izskatījusi lietu, nepārbaudot lietas faktiskos apstākļus, nav vērtējusi /pers. B/ argumentus, sniedzot vispārīgu to noraidījumu. Tiesa sniegusi divus pretrunīgus apgalvojumus, norādot, ka "apbrauc pirms luksofora apturētos transportlīdzekļus, ieņemot pirms krustojuma kreiso malējo stāvokli", tālāk norādot, ka "ieņēma pirms krustojuma kreiso malējo stāvokli, šķērsojis nepārtraukto līniju". Tāpat šī norāde neatbilst videomateriālā un fiksācijām dabā, jo uz attiecīgā ielas posma nepārtrauktās vai vispār jebkādas virzienu kustību sadalošās joslas nav.
Norāda, ka no videomateriāla redzams, ka konkrētajā ielas posmā uz brauktuves nav braukšanas virzienu joslas sadalošās līnijas un ielas braucamā daļa ir pietiekoši plata, lai automašīnas tajā varētu brīvi pārvietoties vismaz trīs joslās, tas nozīmē, ka nav iespējams viennozīmīgi konstatēt, vai sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis šķērso braukšanas virzienu joslas sadalošo līniju un vai tas iebrauc pretējā kustības joslā. Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 96.punktam, ja joslu skaitu norādošo attiecīgo ceļa apzīmējumu vai ceļa zīmju nav, braukšanas joslu skaitu nosaka paši transportlīdzekļu vadītāji, ņemot vērā brauktuves platumu, automobiļu gabarītus un nepieciešamos intervālus starp transportlīdzekļiem.
Uzskata, ka tiesa nepamatoti norādījusi, ka "iebraucot pretējā braukšanas joslā un krustojumā strauji uzsākot kustību, vienlaicīgi šķērsojot ceļu citam transportlīdzeklim [..] neapšaubāmi tiek traucēta satiksme". Šis apstāklis neatbilst patiesībai, jo nevienam transportlīdzeklim ceļš netika šķērsots,

bez tam, tas nav fiksēts nevienā citā no lietas materiāliem. Atbilstoši LAPK 149[4].panta trīspadsmitās daļas 1.punktam viņa darbībās nav konstatējama agresīva braukšana, jo iedegoties luksofora kustību atļaujošam signālam, transportlīdzekļa vadītājs turpina kustību un pēc krustojuma turpina braukt pa sava virziena kustības joslu brīvi, nekādi netraucējot pretī braucošo automašīnu kolonnai un neradīja ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju.

Norāda, ka ņemot vērā "agresīvās braukšanas" jēdziena skaidrojumu, kā arī reāli neesošo traucējumu vai bīstamību pārējai ceļu satiksmei, nedz pirmo, nedz otro pārkāpumu pašu par sevi nevar uzskatīt par tādu, kas saistīts ar ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radīšanu. Pats fakts, ka šādi pārkāpumi ir izdarīti, apliecina vienīgi pārkāpumus, par katru no kuriem ir paredzēts noteikts sods LAPK. Norāda, ka no tiesas lēmuma argumentācijas izriet, ka jebkurš ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums rada ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju. Sekojot šādai lēmuma loģikai, jebkuri divi ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi automātiski būtu kvalificējami kā agresīva braukšana. Uzskata, ka šāda tiesību normas piemērošana būtu tiešā pretrunā ar tās jēgu un mērķi - par agresīvu braukšanu uzskatīt un attiecīgi sodīt tikai tādus vismaz divus pārkāpumus, no kuriem katrs ir radījis ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju.

Uzskata, ka tiesa nav pietiekoši detalizēti iedziļinājusies lietas apstākļos, pamatojot spriedumu galvenokārt ar faktisko apstākļu aprakstu, kas pārņemts no administratīvā pārkāpuma protokola, turklāt ir kļūdains, līdz ar ko, šādu spriedumu nevar atzīt par tiesisku un juridiski pamatotu, līdz ar ko tas būtu atceļams.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādītos argumentus un ievērojot LAPK 289.[20]panta pirmās daļas nosacījumus, tiesas kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar LAPK 289.[21]panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā.

Tiesas kolēģija, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka iesniegtā apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 10.februāra spriedums atstājams negrozīts.

Saskaņa ar LAPK 289.[21]panta un 289.[22]panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

Tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, izvērtējusi lietā esošus pierādījumus to kopumā un savstarpējā saistībā, sprieduma motivācija ir pareiza un pietiekama. Pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka /pers. B/ ir izdarījis LAPK 149.[4] panta trīspadsmitās daļas 1.punktā paredzēto administratīvu pārkāpumu. Līdz ar ko tiesas kolēģija saskaņā ar LAPK 289.[13]panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam, sprieduma motivācijai un izvērstāks argumentu izklāsts apelācijas tiesas spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[4]panta trīspadsmitās daļas 1.punkta, ir jākonstatē, ka ir notikusi tāda transportlīdzekļa vadīšana, kas uzskatāma kā agresīva un tā izpaudusies tādā veidā, ka tiek izdarīti vairāki tādi cits citam sekojoši ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi, kas saistīti ar ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radīšanu.

Lietā iegūtie pierādījumi apstiprina, ka /pers. B/ 2015.gada 7.jūlijā plkst.10.37 vadīja transportlīdzekli Volvo XC 60, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, Liepājā, Lielā ielā, virzienā no Kungu ielas uz Baznīcas ielas pusi, un pirms krustojuma ar Graudu ielu apbrauca vairākus transportlīdzekļus, ieņēma kreiso malējo stāvokli un, iedegoties luksofora atļaujošam signālam, turpināja kustību taisni, kā arī nedeva ceļu gājējai, kura bija iznākusi uz ceļa braucamās daļas no kreisās puses, lai šķērsotu to pa gājēju pāreju, kas apzīmēta ar ceļa zīmēm Nr.530/531 un ceļu horizontālo apzīmējumu Nr.931, ko faktiski neapstrīd arī sūdzības iesniedzējs. Sūdzības iesniedzējs apstrīd to, ka šāda transportlīdzekļa vadīšana būtu uzskatāma par agresīvu braukšanu.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 10. punktu ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

LAPK 243.panta astotā daļa noteic, ka to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā minētajam, ka lietas materiālos esošie pierādījumi - administratīvā pārkāpuma protokolā, policijas darbinieka dienesta paskaidrojumos, CD ierakstā fiksētais ir atzīstami par pietiekamiem, lai secinātu, ka /pers. B/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.[4] panta trīspadsmitās daļas 1.punktā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pārkāpjot ceļu satiksmes noteikumus, proti, apbraucot vairākus transportlīdzekļus, kas bija apturēti pirms luksofora, ieņemot kreiso malējo stāvokli uz ielas, kur katrā virzienā ir viena braukšanas josla un iedegoties luksofora atļaujošam signālam, turpinot kustību taisni, tādējādi ignorējot citus ceļu satiksmes dalībniekus, kā arī nedodot ceļu pa gājēju pāreju ejošai gājējai, /pers. B/, pretēji iebildumiem apelācijas sūdzībā, ir izdarījis citu citam sekojošus ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus, radot ceļu satiksmei bīstamu un traucējošu situāciju. Savukārt, kā pamatoti ir atzinusi pirmās instances tiesa, fakts, ka konkrētajā gadījumā /pers. B/ darbību rezultātā nenotika ceļu satiksmes negadījums, nav apstāklis, kas ļautu secināt, ka pārkāpums nav noticis.

Tiesas kolēģija konstatē, ka no lietai pievienotā CD videoieraksta, administratīvā pārkāpuma protokolā un policijas darbinieka paskaidrojumos fiksētajām ziņām viennozīmīgi izriet, ka protokolā minētajā ielas posmā katrā virzienā ir tikai viena braukšanas josla, līdz ar ko sūdzības iesniedzēja minētie argumenti, ka vienā no braukšanas joslām varēja braukt divi transportlīdzekli, ir nepamatoti, jo tie ir pretrunā lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem.

Tiesas kolēģija nekonstatē pretrunas pirmās instances tiesas spriedumā. Pretēji iebildumiem apelācijas sūdzībā, ka uz attiecīgā ielas posma nepārtrauktās vai vispār jebkādas virzienu kustību sadalošās joslas nav, no lietas materiāliem redzams, ka konkrētā ielas posmā pretējās braukšanas joslas atdalītas ar horizontālo ceļa apzīmējumu Nr.920 – " Balta nepārtraukta līnija".

Fakts, ka sūdzības iesniedzējs pauž atšķirīgu viedokli, vērtējot pierādījumus, un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar būt pamats lietā taisīt pirmās instances tiesas atceļošu spriedumu.

Tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem vai tiesiskajiem lietas apstākļiem, kas nebūtu vērtēti Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas spriedumā, un būtu par pamatu sprieduma atcelšanai, nav norādījusi.

Tiesas kolēģija uzskata, ka administratīvā pārkāpuma izdarīšana ir pierādīta, vērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā, tie ir pietiekami, atzīstami par ticamiem un pieļaujamiem, lai secinātu, ka izskatāmajā gadījumā ir konstatējams, ka /pers. B/ ir izdarījis administratīvu pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.[4] panta trīspadsmitās daļas 1.punktā, un viņam ir nosakāms sods.

/pers. B/ piemērotais sods ir noteikts atbilstoši panta sankcijai, sods ir samērīgs ar administratīvā pārkāpuma smagumu un bīstamību, un ir izvēlēts atbilstoši likuma prasībām.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[21]pantu, 289.[22]pantu, Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 10.februāra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese	(personiskais paraksts)	D.Kalniņa
Tiesnese	(personiskais paraksts)	I.Logina

Tiesnese (personiskais paraksts) S.Amola